

Sygn. akt V CSK 431/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa T. K.
przeciwko V. K. i mał. J. K. reprezentowanemu przez kuratora M. P.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 listopada 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej V. K.
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 grudnia 2018 r., sygn. akt XIII Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek pełnomocnika
skarżącego o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 19 marca 2018 r. w sprawie z powództwa T. K. przeciwko V. K. oraz małoletniemu J. K. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej z dnia 2 sierpnia 2010 r., zawartej przed Sądem Rejonowym w W. w sprawie III RC (...), co do należności alimentacyjnych za „okres od 1 lipca 2010 r. do 5 listopada 2014 r. co do kwoty 88.456,68 zł oraz orzekł o kosztach procesu.

Na skutek apelacji wniesionej przez poznawanych, Sąd Okręgowy we W. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że kwotę wynagrodzenia należnego kuratorowi M. P. określił na kwotę 1.440 zł, oddalił apelację małoletniego

pozwanego w pozostałej części oraz w całości apelację pozwanej i orzekł o kosztach procesu.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku pozwana V. K., powołując się na obie podstawy kasacyjne określone w art. 398³ § 1 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oddalenia jej apelacji i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu we W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna pozwanej podlegała odrzuceniu z uwagi na treść art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c., który stanowi, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o rozwód, o separację, o alimenty, o czynsz najmu lub dzierżawy oraz o naruszenie posiadania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przewidziane w art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. wyłączenie dopuszczalności skargi kasacyjnej odnosi się - niezależnie od rodzaju powództwa - do wszystkich spraw dotyczących alimentów, również tych, których przedmiotem jest ocena istnienia obowiązku alimentacyjnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2006 r., V CZ 72/06, nie publ., z dnia 30 stycznia 2009 r., II CZ 92/08, nie publ., z dnia 30 stycznia 2014 r., IV CZ 109/13, nie publ. oraz z dnia 6 maja 2016 r., I CZ 24/16, nie publ.).

W uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2015 r., III CZP 77/15 (OSNC 2016, nr 5, poz. 53), wyjaśniono, że sprawą o alimenty w rozumieniu art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. jest sprawa o roszczenie regresowe, przewidziane w art. 140 k.r.o., a pojęcie „sprawy o alimenty” obejmuje zarówno dochodzenie roszczeń o świadczenia alimentacyjne, jak i roszczeń regresowych.

Podzielając przedstawione wyżej poglądy, należy przyjąć, że sprawami o alimenty w ujęciu art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c. są wszystkie sprawy dotyczące alimentów. W związku z tym, w sprawie mniejszej, w której powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, nakładającego na powoda obowiązek płacenia alimentów na rzecz małoletnich pozwanych V. K. i J. K., skarga kasacyjna była niedopuszczalna.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika skarżącej o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu. Pełnomocnik pozwanej V. K. został bowiem ustanowiony przez sąd w celu udzielenia skarżącej pomocy prawnej, a skoro należało odrzucić skargę kasacyjną z powodu jej oczywistej niedopuszczalności ze względu na przedmiot sprawy, to w istocie „pomoc prawna” nie została udzielona. Brak było zatem podstaw do uwzględnienia wniosku o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zob. postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., sygn. akt II CZ 69/07, OSNC z 2008 r., nr 3, poz. 41, postanowienie SN z dnia 26 listopada 2010 r., IV CSK 332/10, nie publ., postanowienie SN z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSNC-ZD C/2011, poz. 72).

jw